

KOT

Pražským divadlům zaslal nabídku své tvorby jistý pan JV. Poslechl jsem si ukázkou a dotyčnému skladateli odpověděl.

PŘIPRAVIL: EMIL VIKLICKÝ

(ZASTUPOVÁN OSA OD 1974,
V DATABÁZI MÁ REGISTROVÁNO
843 HUDEBNÍCH DĚL)

EV: Převzatou hudbu můžete jen upravit nebo aranžovat. Vstupte do pirátské strany Ivana Bartoše, který řekl: „Všichni jsme autoři.“ (Reflex č. 18, 2016) Až piráti vyhrají volby, stanete se skladatelem.

Pan JV vzápětí reagoval: Pokud jste pánbůh, znající a určující význam slov, tak možná. Jaká je vlastně etymologie slova „složit“? Modulace (spojovací materiál) je má hudba (cca 25 %), zbytek převzato, případně tóninově upraveno atd.

Uvedená procenta vlastní muziky pana JV jsou velmi diskutabilní, ale budiž. Navíc modulace z tóniny A do tóniny B je jedno z praktických cvičení už na konzervatoři. Odpověděl jsem takto:

EV: Převzatá muzika cca 80 % plus vaše modulace. V poslední době se roztrhl pytel s tímto způsobem „kompozice“. Váš vlastní autorský vklad je malý, OSA do evidence tyhle věci nepřijímá. V případě použití chráněných věcí bez souhlasu původního autora nebo nakladatele můžete mít problém.

Následující odpověď pana JV skvěle ilustruje dnešní vnímání autorských práv:

JV: Do této vteřiny vznikly na světě mraky hudby. A z těchto mraků je slušná část překrásné hudby. Mně jde o to, dávat lidem tuto krásu, sdílet ji, spojovat ji s jinými složkami umění či jakýmikoliv entitami v rámci nějakého prožitku nebo estetického zážitku. To, zda je to „mé“, či někoho jiného, mě zas tolik nezajímá. Navíc má hudba je méně kvalitní než hudba např. Leoše Janáčka, tak proč lidem dávat hudbu mou, a nikoliv jeho, zvláště v případě, kdy ta mistrova není známa (s výjimkou znalostí zasvěcenců)? Dávám to nejlepší a nezahlcuji

dalšími mraky (hudby je moc a z toho mnoha lidé neznají ani to nejlepší...).

Potěšující je, že pan JV nás nechce zahltit dalšími mraky své vlastní hudby, jen svými modulacemi. Nezajímá ho, zda hudba, kterou nabízí, je jeho, či někoho jiného. Dává nám všem „krásu jiných autorů“, abychom ji sdíleli a spojovali s jinými složkami umění. Jak „chvályhodné“ a zároveň neuvěřitelně bezostyšné.

Divadlům nabízí tyto své výtvořky určitě bezplatně. Nebo snad ne?